

دعای ۴۲ - برای برآورده شدن حوائج

ابوحزمه ثمالی رضی الله عنه گفت دست پسرم شکست و او را بردم نزد یحیی بن عبدالله شکسته بند، پس به او نگاه کرد و گفت: شکستی ناجور می بینم. پس به اطاقش بالا رفت تا پارچه و چوب شکسته بندی بیاورد، در آن ساعت به یاد آوردم دعای علی بن الحسین زین العابدین علیه السلام را، پس دست پسرم را گرفتم و خواندم بر آن و دست بر قسمت شکسته شده کشیدم، پس آن شکستگی به اذن خدای تعالی بهبودی یافت.

یحیی بن عبدالله پایین آمد ولی چیزی را ندید و گفت: دست دیگر را به من بده ولی باز هم چیزی را مشاهده نمود.

پس گفت: سبحان الله، مگر نه اینست که شکستگی سختی در این دست بود، چه شده است؟ ولی این از سحر و جادوی شما شیعیان عجیب نیست.

گفتم: مادرت به عزایت نشیند! این سحر نیست بلکه من دعایی را به یاد آوردم که آن را از مولایم علی بن الحسین علیه السلام شنیده بودم، پس آن دعا را خواندم.

گفت: آن را به من یاد ده! گفتم: بعد از آنچه گفتم و من شنیدم؟ به تو نخواهم گفت، که تو از اهل آن نیستی.

حمران بن اعین می گوید: به ابوحزمه گفتم: تو را به خدا سوگند می دهم که آن را برای ما بازگو کن تا بیاموزیم و استفاده کنیم. گفت: سبحان الله، هدفم از ذکر این قصه همین بود که به شما دعا را بگویم تا از آن بهره مند شوید، بنویسید:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا حَيُّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ، يَا حَيُّ بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ، يَا
 حَيُّ مَعَ كُلِّ حَيٍّ، يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ، يَا حَيُّ يَبْقَى
 وَيَقْنَى كُلَّ حَيٍّ، يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، يَا حَيُّ
 يَا كَرِيمُ، يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى، يَا قَائِمُ عَلَى كُلِّ
 نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ.

ای زنده پیش از هر موجود زنده، ای زنده بعد از هر موجود
 زنده، ای زنده همراه هر زنده، ای زنده آنگاه که زنده‌ای
 نباشد ای زنده‌ای که می ماند و هر زنده‌ای نابود می شود،
 ای زنده‌ای که خدایی نیست جز تو، ای زنده، ای بزرگوار، ای
 زنده کننده مردگان، ای احاطه دارنده و مسلط و مدبر بر هر
 کسی به آنچه عمل کرده است.

إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ، وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ
 بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسَعَتْ كُلَّ
 شَيْءٍ، وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِحُرْمَةِ هَذَا
 الْقُرْآنِ، وَبِحُرْمَةِ الْإِسْلَامِ، وَشَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ
 وَرَسُولُكَ.

من به تو روی می آورم و به تو متوسل می شوم، و به تو تقرب می جویم به بخشش تو و به کرم تو و به رحمت که هر چیزی را در بر گرفته است و به تو روی می آورم، و به تو متوسل می شوم به احترام این قرآن و به حرمت اسلام و شهادت اینکه خداوندی نیست جز تو که یکتایی و تو را شریکی نیست و اینکه محمد بنده و فرستاده توست.

وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ وَآتَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَاسْتَشْفَعُ إِلَيْكَ
بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالْآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا. وَبِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ
أَبِي طَالِبٍ، وَفَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ، وَالْحُسَيْنِ وَالْحُسَيْنِ
عَبْدَيْكَ وَأَمِينَيْكَ، وَحُجَّتَيْكَ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ.

و به تو روی می آورم و به سوی تو متوسل می شوم و از تو شفاعت می جویم به پیامبرت، پیامبر رحمت، محمد که خداوند بر او و خاندانش درود و سلام فرستد، به حقیقت. و به امیر مؤمنان علی بن ابی طالب، و فاطمه زهرا و حسن و حسین، دو بنده و دو امین تو و دو حجت تو بر همه آفریدگانت.

وَعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ، وَنُورِ الزَّاهِدِينَ،
وَوَارِثِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ، وَآمَامِ
الْمُحَاشِعِينَ، وَوَلِيِّ الْمُؤْمِنِينَ، وَالْقَائِمِ فِي خَلْقِكَ
أَجْمَعِينَ، وَبَاقِرِ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ، وَالِدَلِيلِ

عَلَىٰ أَمْرِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ، وَالْمُقْتَدِي بِآبَائِهِ
الصَّالِحِينَ، وَكَهْفِ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ.

وعلی بن الحسین زین العابدین وروشنای بخش اهل زهد و وارث علم پیامبران و فرستادگان و پیشوای خاشعان و سرپرست اهل ایمان و قیام کننده در میان همه آفریدگانت، و شکافنده دانش اولین و آخرین و راهنمای بر امر پیامبران و رسولان و اقتداکننده به پدران نیکوکارش و پناهگاه همه آفریدگان.

وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ مِنْ أَوْلَادِ النَّبِيِّينَ،
وَالْمُقْتَدِي بِآبَائِهِ الصَّالِحِينَ، وَالْبَارِّ مِنْ عَشْرَتِهِ
الْبَرَّةِ الْمُتَّقِينَ، وَوَلِيِّ دِينِكَ، وَحُجَّتِكَ عَلَى
الْعَالَمِينَ، وَمُوسَىٰ بْنِ جَعْفَرِ الْعَبْدِ الصَّالِحِ
مِنْ أَهْلِ بَيْتِ الْمُرْسَلِينَ، وَلِسَانِكَ فِي خَلْقِكَ
أَجْمَعِينَ، وَالنَّاطِقِ بِأَمْرِكَ، وَحُجَّتِكَ عَلَىٰ بَرِيَّتِكَ.

و جعفر بن محمد صادق از فرزندان پیامبران، و اقتداکننده به پدران درستکار و نیکوکار از عترت نیکوکار با تقوایش و سرپرست دینت و حجتت بر جهانیان و موسی بن جعفر بنده صالح از اهل بیت رسولان و زیانت در میان همه آفریدگانت و سخن گوینده به امرت، و حجتت بر آفریدگانت.

وَعَلِيَّ بَنِ مُوسَى الرَّضَا الْمُرْتَضَى الزَّكِيِّ
الْمُصْطَفَى الْمَخْصُوصِ بِكَرَامَتِكَ وَالِدَّاعِي إِلَى
طَاعَتِكَ، وَحُجَّتِكَ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ.

و علی بن موسی الرضا المرتضی پاک برگزیده اختصاص یافته
به کرامت و دعوت کننده به طاعت و حجت بر همه
آفریدگان.

وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الرَّشِيدِ الْقَائِمِ بِأَمْرِكَ، النَّاطِقِ
بِحُكْمِكَ وَحَقِّكَ، وَحُجَّتِكَ عَلَى بَرِيَّتِكَ، وَوَلِيِّكَ
وَأَبْنِ أَوْلِيَائِكَ، وَحَبِيبِكَ وَأَبْنِ أَحِبَّائِكَ، وَعَلِيٍّ
بَنِ مُحَمَّدِ السِّرَاجِ الْمُنِيرِ، وَالرُّكْنِ الْوَثِيقِ،
الْقَائِمِ بَعْدِكَ، وَالِدَّاعِي إِلَى دِينِكَ وَدِينِ نَبِيِّكَ،
وَحُجَّتِكَ عَلَى بَرِيَّتِكَ.

و محمد بن علی راه یافته برپادارنده امر تو، گوینده حکم تو
و به حق تو و حجت بر آفریدگانت و ولی تو و فرزند اولیائت و
محبوب تو و فرزند دوستانت، و علی بن محمد، چراغ روشنگر
و پایگاه محکم، قیام کننده به عدلت و دعوت کننده به
سوی دینت و دین پیامبرت، و حجت بر آفریدگانت.

وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ، وَخَلِيفَتِكَ
 الْمُؤَدِّيَّ عَنْكَ فِي خَلْقِكَ عَنْ آبَائِهِ الصَّادِقِينَ،
 وَبِحَقِّ خَلْفِ الْأَيْمَةِ الْمَاضِينَ، وَالْإِمَامِ الرَّكِيِّ
 الْهَادِي الْمَهْدِيِّ، وَالْحُجَّةِ بَعْدَ آبَائِهِ عَلَى خَلْقِكَ،
 وَالْمُؤَدِّيَّ عَنْ نَبِيِّكَ، وَوَارِثِ عِلْمِ الْمَاضِينَ
 مِنَ الْوَصِيِّينَ، الْمَخْصُوصِ الدَّاعِي إِلَى طَاعَتِكَ
 وَطَاعَةِ آبَائِهِ الصَّالِحِينَ.

و حسن بن علی، بنده تو و ولی تو و خلیفه تو که از طرف تو
 ادا می کند در میان آفریدگانت از پدران راستگویش و به حق
 خلف امامان گذشته و امام پاک، هدایت کننده و هدایت
 شده و حجت بعد از پدران تو بر آفریدگانت که ادا کننده از
 طرف پیامبرت می باشد و وارث علم گذشتگان از اوصیاء،
 آنکه اختصاص یافته و دعوت کننده به سوی طاعت توست
 و طاعت پدران صالحش.

يَا مُحَمَّدُ يَا أَبَا الْقَاسِمَاءُ، يَا أَبِي أَنْتَ وَأُمِّي، إِلَى
 اللَّهِ أَتَشْفَعُ بِكَ، وَبِالْأَيْمَةِ مِنْ وُلْدِكَ، وَبِعَلِيِّ
 أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، وَفَاطِمَةَ، وَالْحَسَنِ، وَالْحُسَيْنِ، وَعَلِيٍّ
 بْنِ الْحُسَيْنِ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ،
 وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ، وَعَلِيٍّ بْنِ مُوسَى، وَمُحَمَّدِ بْنِ

عَلِيٍّ، وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ، وَالْخَلْفِ
الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ، اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيْهِمْ وَعَلَى مَنْ
اتَّبَعَهُمْ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَاةَ
الْمُرْسَلِينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالصَّالِحِينَ، صَلَاةَ لَا يَقْدِرُ
عَلَى إِحْصَائِهَا غَيْرُكَ.

ای محمد ای ابالقاسم، پدر و مادرم فدای تو باد، به سوی
خدا، به واسطه تو شفاعت می جویم و به امامان از فرزندان تو
به علی فرمانروای اهل ایمان و فاطمه و حسن و حسین، و علی بن
الحسین، و محمد بن علی، و جعفر بن محمد، و موسی بن جعفر،
و علی بن موسی، و محمد بن علی، و علی بن محمد و حسن بن
علی و آن جانشین قیام کننده که انتظارش کشیده
می شود، خداوندا بر آنان درود فرست و بر هر که پیرو آنهاست،
و درود فرست بر محمد و آل محمد، درود رسولان و صدیقان و
صالحان، درودی که کسی قادر نباشد بر شمارش آن جز تو.

اللَّهُمَّ الْحَقُّ أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَشِعَتِهِمْ
بِنَبِيِّكَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَقِّقْنَا بِهِمْ مُؤْمِنِينَ
مُحِبِّينَ فَائِزِينَ، مُتَّقِينَ صَالِحِينَ، خَاشِعِينَ
عَابِدِينَ، مُوَفِّقِينَ مُسَدِّدِينَ، عَامِلِينَ زَاكِينَ،
مُزَكِّينَ تَائِبِينَ، سَاجِدِينَ رَاكِعِينَ، شَاكِرِينَ
حَامِدِينَ، صَابِرِينَ مُحْتَسِبِينَ، مُنِيبِينَ مُصِيبِينَ.

خداوندا اهل بیت پیامبرت و ذریه و شیعیان شان را ملحق ساز به پیامبرت، سرور فرستادگان و ما را با ایمان و خشوع به آنها ملحق کن، در حالی که رستگار و باتقوا و صالح و خاشع و عابد و موفق و هدایت یافته و عامل و پاک و پاک شده و توبه نموده سجود کننده به رکوع رفته، شکرگزار و سپاسگزار و شکیبا و در نظر گیرنده امور در نزد خدا و توبه کننده و به صواب رسیده باشیم.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَلَّى وَلِيَّهُمْ، وَأَتَبَرَّأُ إِلَيْكَ مِنْ عَدُوِّهِمْ،
وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِحُبِّهِمْ وَمَوْلَاتِهِمْ وَمَوَدَّتِهِمْ
وَطَاعَتِهِمْ، فَارْزُقْنِي بِهِمْ خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ،
وَاصْرِفْ عَنِّي بِهِمْ أَهْوَالَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ.

خداوندا من دوستِ دوستشان هستم و از دشمنشان به سوی تو بیزاری می جویم و به تو تقرب می جویم به دوستی و ولایت و پیروی آنها و مودت و فرمانبرداری ایشان، پس روزی کن مرا به واسطه ایشان خیر دنیا و آخرت را به واسطه آنها از من دور بگردان سختی های هولناک روز قیامت را.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،
وَأَنَّ مُحَمَّدًا وَعَلِيًّا وَزَوْجَتَهُ وَوَلَدَيْهِ عَبِيدُكَ
وَأَمَّاؤُكَ، وَأَنْتَ وَلِيُّهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ،
وَهُمْ أَوْلِيَاؤُكَ الْأَوْلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ،
وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ مِنْ بَرِيَّتِكَ، وَأَشْهَدُ

أَنَّهُمْ عِبَادُكَ الْمُؤْمِنُونَ، لَا يَسْبِقُونَكَ بِالْقَوْلِ وَهُمْ
بِأَمْرِكَ يَعْمَلُونَ.

خداوندا تو را گواه می‌گیرم که تو خدای هستی که خدايي جز تو نباشد و اینکه محمد و علی و همسر و دو فرزندش بندگان و کنیزان تویند و تو سرپرست آنان در دنیا و آخرت هستی و آنان اولیاء تو هستند که ولایت دارند نسبت به مردان و زنان با ایمان و مردان و زنان مسلمان از آفریدگانت و گواهی می‌دهم که آنان بندگان مؤمن تو هستند، در گفتار بر تو پیشی نمی‌گیرند و ایشان به فرمان تو عمل می‌کنند.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِهِمْ، وَأَتَشْفَعُ بِهِمْ إِلَيْكَ
أَنْ تُحْيِيَنِي مَحْيَاهُمْ، وَتُمِيتَنِي عَلَى طَاعَتِهِمْ
وَمِلَّتِهِمْ وَتَمْنَعَنِي مِنْ طَاعَةِ عَدُوِّهِمْ، وَتَمْنَعْ
عَدُوَّكَ وَعَدُوَّهُمْ مِنِّي، وَتُغْنِيَنِي بِكَ وَبِأَوْلِيَائِكَ
عَمَّنْ أَعْنَيْتَهُ عَنِّي، وَتُسَهِّلَنِي لِمَنْ أَحَوْجَتُهُمْ إِلَيَّ،
وَتَجْعَلَنِي فِي حِفْظِكَ فِي الدِّينِ وَالدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ،
وَتُلْبِسَنِي الْعَافِيَةَ حَتَّى تُهَنِّئَنِي الْمَعِيشَةَ،
وَالْحِظْنِي بِلِحْظَةٍ مِنْ لِحْظَاتِكَ الْكَرِيمَةِ الرَّحِيمَةِ
السَّرِيفَةِ، تَكْشِفُ بِهَا عَنِّي مَا قَدِ ابْتَلَيْتُ بِهِ،
وَدَبَّرَنِي بِهَا إِلَى أَحْسَنِ عَادَاتِكَ وَأَجْمَلِهَا عِنْدِي.

فَقَدْ ضَعُفَتْ قُوَّتِي، وَقَلَّتْ حِيلَتِي، وَنَزَلَ بِي مَا
لَا طَاقَةَ لِي بِهِ، فَرُدَّنِي إِلَى أَحْسَنِ عَادَاتِكَ، فَقَدْ
أَيْسْتُ مِمَّا عِنْدَ خَلْقِكَ، فَلَمْ يَبْقَ إِلَّا رَجَاؤُكَ فِي
قَلْبِي، وَقَدِيمًا مَا مَنَنْتَ عَلَيَّ.

خداوندنا من به آنان نزد تو متوسل می‌شوم و به آنان نزد تو شفاعت می‌جویم که مرا زنده بداری بر زندگی آنان و بمیرانی بر طاعت‌شان و آئین ایشان و مرا بازداري از طاعت دشمن‌شان و بازداري از من دشمنت و دشمنان را، و مرا به خودت و به اولیائت بی‌نیازی بخشی از آنکه او را از من بی‌نیاز ساخته‌ای، و آسانم گردانی نسبت به کسانی که آنان را به من نیازمند ساخته‌ای و مرا در حفظ و نگهداری خود قراردعی در دین و دنیا و آخرت، و عافیت را بر من بی‌پوشانی تا آنجا که زندگی را بر من گوارا سازی، و بر من بنگر به نگاهی از نگاه‌های شریف‌ت از روی بزرگواری و مهربانی که با آن از من بر طرف سازی آنچه را که بدان مبتلا گشته‌ام، و چاره سازی کنی به آن برای من به بهترین عادت‌هایت و زیباترین آنها نزد من، زیرا که نیرویم ناتوان گشته و چاره جویی‌ام اندک شده و بر من فرود آمده است آنچه مرا طاقتی بر آن نباشد، پس مرا بازگردان به بهترین عادت‌هایت که از آنچه نزد خلق توست، مأیوس شده‌ام و باقی نمانده است جز امید تو در قلبم و آنچه در گذشته بر من منت نهاده‌ای.

وَقُدْرَتِكَ يَا سَيِّدِي وَرَبِّي وَخَالِقِي وَمَوْلَايَ وَرَازِقِي
عَلَىٰ إِذْهَابِ مَا أَنَا فِيهِ، كَقُدْرَتِكَ عَلَيَّ حَيْثُ
ابْتَلَيْتَنِي بِهِ. إِلَهِي ذِكْرُ عَوَائِدِكَ يُؤْنِسُنِي، وَرَجَاءُ
إِنْعَامِكَ يُقَرِّبُنِي، وَلَمْ أَحُلْ مِنْ نِعْمَتِكَ مُنْذُ
خَلَقْتَنِي، فَأَنْتَ يَا رَبِّ ثِقَتِي وَرَجَائِي، وَالْإِلَهِي
وَسَيِّدِي وَالذَّابُّ عَنِّي، وَالرَّاحِمُ لِي، وَالْمُتَكَفِّلُ
بِرِّزْقِي.

و قدرت تو ای سرورم و ای پروردگارم و آفریننده و مولایم و
ای روزی دهنده‌ام، بر از بین بردن آنچه من در آن هستم،
همچون قدرت توست بر من آنگاه که مرا به آن گرفتار
ساختی. خدای من، یاد الطافت مرا انس می‌دهد و امید به
نعمت بخشیدن تو مرا نزدیک می‌سازد و من هرگز خالی نبوده‌ام
از نعمتت از آن وقت که مرا آفریدی، که تو ای پروردگارم
مورد اطمینان و امید من هستی و خدای من و سرورم و دفاع
کننده از من و رحم کننده به من و بر عهده گیرنده
روزی‌ام می‌باشی.

فَأَسْأَلُكَ يَا رَبَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تَجْعَلَ رُشْدِي
فِيمَا قَضَيْتَ مِنَ الْخَيْرِ وَحَتَمْتَهُ وَقَدَّرْتَهُ، وَأَنْ
تَجْعَلَ خَلَاصِي مِمَّا أَنَا فِيهِ، فَإِنِّي لَأَقْدِرُ عَلَى ذَلِكَ
إِلَّا بِكَ، وَحَدِّكَ لِأَشْرِيكَ لَكَ، وَلَا أَعْتَمِدُ فِيهِ إِلَّا
عَلَيْكَ، فَكُنْ يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ، وَيَا سَيِّدَ السَّادَاتِ
عِنْدَ حُسْنِ ظَنِّي بِكَ، وَأَعْطِنِي مَسْأَلَتِي.

پس از تو می‌خواهم ای پروردگار محمد و آل محمد که قرار دهی
رشد و کمال مرا در آنچه حکم نموده‌ای از خیر و حتمی و مقدر
ساخته‌ای آن را، و اینکه قرار دهی رهایی‌ام را از آنچه من در آن
هستم که من جز به (عنایت) تو، بران توانا نیستم، که تو
یکتای بی‌شریک هستی و تکیه نمی‌کنم در آن جز بر تو پس
ای پرورش دهنده پرورش دهندگان و ای سرور سروران، باش در
محل حسن ظن من نسبت به خودت، و خواسته‌ام را به من
عطا کن.

يَا أَسْمَعَ السَّمَاعِينَ، وَيَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ، وَيَا
 أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ، وَيَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ، وَيَا أَقْدَرَ
 الْقَادِرِينَ، وَيَا أَقْهَرَ الْقَاهِرِينَ، وَيَا أَوَّلَ الْأَوَّلِينَ،
 وَيَا آخِرَ الْآخِرِينَ، وَيَا حَبِيبَ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَجَمِيعِ
 الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ، وَالْأَوْصِيَاءِ الْمُنْتَجِبِينَ، وَيَا
 حَبِيبَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَوْصِيَاءِهِ،
 وَأَحِبَّائِهِ وَأَنْصَارِهِ، وَخُلَفَائِهِ الْمُؤْمِنِينَ، وَحُجَجَكَ
 الْبَالِغِينَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ الرَّحْمَةِ الْمُطَهَّرِينَ
 الزَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،
 وَفَعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

ای شنواترین شنوایان و ای بیننده‌ترین بینایان و ای
 حاکم‌ترین حاکمان و ای سریع‌ترین حساب‌کنندگان
 و ای تواناترین توانایان و ای پیروزترین چیره‌شوندگان، و ای
 نخستین نخستین‌ها و ای آخرین آخران و ای محبوب محمد
 و علی و همه پیامبران و فرستادگان و اوصیای برگزیده، و ای
 محبوب محمد درود خدا بر او و بر خاندانش و اوصیاء او و
 دوستان و یاران‌ش و جانشینان با ایمانش و حجت‌های رسالت
 از اهل بیت رحمت، پاکان درخشنده، همگی آنان، درود
 فرست بر محمد و آل محمد و انجم ده با من آنچه را که تو
 شایسته آن هستی ای مهربان‌ترین مهربانان.